

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 7 oktober 2011 in
zaak nrs. 11/26772 en 11/26771 in het geding tussen:

de vreemdeling

en

de minister voor Immigratie en Asiel.

1. Procesverloop

Bij besluit van 17 augustus 2011 heeft de minister (thans: de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel) een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 7 oktober 2011, verzonden op 11 oktober 2011, heeft de voorzieningenrechter, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 18 oktober 2011, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De minister heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. De vreemdeling heeft op 9 augustus 2011 in Nederland een asielaanvraag ingediend. Uit onderzoek in het Eurodac-systeem is gebleken dat hij eerder een asielaanvraag in Malta heeft ingediend. Niet in geschil is dat Malta op grond van de Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: de Verordening) verantwoordelijk is voor de behandeling van de in Nederland ingediende asielaanvraag.

2.2. De vreemdeling heeft zich in hoger beroep op het standpunt gesteld dat de voorzieningenrechter heeft miskend dat de minister ten aanzien van Malta niet kon uitgaan van het interstatelijk vertrouwensbeginsel. De vreemdeling betoogt dat de voorzieningenrechter ten onrechte heeft overwogen dat de minister zich op het standpunt heeft kunnen stellen dat de vreemdeling er niet in is geslaagd aannemelijk te maken dat zich in zijn zaak feiten en omstandigheden voordoen op basis waarvan de presumptie van eerbiediging door Malta van artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) wordt weerlegd. Daartoe voert hij aan dat hij heeft verklaard dat hij was gehuisvest in het tentenkamp "Hal Far Tent Village" waarover in het rapport van Th. Hammarberg, commissaris voor de mensenrechten van de Raad van Europa, van 9 juni 2011 (hierna: het rapport) is vermeld dat de leefomstandigheden daar voor asielzoekers zeer slecht zijn. Volgens de vreemdeling heeft de voorzieningenrechter ten onrechte overwogen dat hij, indien hij van mening is dat Malta handelt in strijd met de Europese lidstaten, dient te klagen bij de Maltese autoriteiten. Aangezien de regering van Malta heeft aangegeven niet bij machte en van plan te zijn het tentenkamp "Hal Far

Tent Village" te sluiten, is een klacht bij de Maltese autoriteiten volgens hem zinloos. De minister had de behandeling van het asielverzoek dan ook op grond van artikel 3, tweede lid, van de Verordening aan zich moeten trekken.

2.2.1. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 14 juli 2011 in zaak nr. 201009278/1/V3, www.raadvanstate.nl), blijkt uit het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) in de zaak M.S.S. tegen België en Griekenland dat het EHRM bij de beoordeling of overdracht van een vreemdeling met toepassing van de Verordening aan een andere lidstaat in strijd is met artikel 3, dan wel 13 van het EVRM, in het bijzonder de detentie- en/of levensomstandigheden waarmee de overgedragen asielzoeker in dat land wordt geconfronteerd en de kwaliteit van de asielprocedure in dat land betreft. Voorts vloeit uit het arrest voort dat ook in een situatie waarin een vreemdeling zijn stelling dat overdracht strijdig is met artikel 3 van het EVRM, louter onderbouwt met een beroep op algemene documentatie die informatie bevat over één of meer van de blijkens het arrest relevante aspecten, een zorgvuldige beoordeling daarvan geboden is.

2.2.2. In haar uitspraken van 7 oktober 2011 in zaak nrs. 201001837/1/V3 en 201005977/1/V3 (www.raadvanstate.nl) heeft de Afdeling geoordeeld dat er geen grond bestond voor het oordeel dat door de overdracht van de betreffende vreemdelingen aan Malta een situatie zal ontstaan die strijdig is met artikel 3, dan wel artikel 13 van het EVRM, zodat de minister zich met een beroep op het interstatelijk vertrouwensbeginsel op het standpunt kon stellen dat ervan kan worden uitgegaan dat Malta de refoulementverboden niet zal schenden. Daartoe heeft de Afdeling onder meer van belang geacht dat uit de door de betreffende vreemdeling in zaak nr. 201005977/1/V3 overgelegde stukken, waarin onder meer wordt ingegaan op de levensomstandigheden in voormeld tentenkamp, weliswaar blijkt dat de opvang in Malta voor verbetering vatbaar is en niet in alle gevallen als adequaat is aan te merken, doch dat daaruit evenzeer blijkt dat in alle gevallen opvang wordt geboden en dat in aanvulling op die opvang en op het verstrekken van voeding een financiële toelage wordt verstrekt. Gelet daarop is de Afdeling van oordeel dat de stukken waarop de betreffende vreemdeling zich heeft beroepen onvoldoende grond bieden voor de conclusie dat de leefomstandigheden waar de vreemdeling in Malta mee te maken kan krijgen van een zodanige aard zijn dat op basis daarvan zou moeten worden geconcludeerd dat voor de vreemdeling bij overdracht aan dat land een situatie zal ontstaan die strijdig is met voormelde verdragsbepalingen. Voorts heeft de Afdeling van belang geacht dat, voor zover de door de betreffende vreemdeling in zaak nr. 201001837/1/V3 overgelegde stukken melding maken van tekortkomingen in de Maltese asielprocedure, evenmin grond bestaat voor het oordeel dat deze gebreken zodanig zijn dat overdracht strijd oplevert met de artikelen 3 of 13 van het EVRM.

2.2.3. De informatie in het door de vreemdeling in de onderhavige zaak ingeroepen rapport wijkt niet zodanig af van de informatie die is ingeroepen in de zaken die hebben geleid tot voormelde uitspraken van 7 oktober 2011, dat de voorzieningenrechter hierin aanleiding had moeten zien om in dit geval

anders te oordelen. In de omstandigheid dat de regering van Malta niet van plan is het tentenkamp "Hal Far Tent Village" te sluiten, is geen grond gelegen voor het oordeel dat de voorzieningenrechter ten onrechte heeft overwogen dat de vreemdeling, indien hij van mening is dat Malta handelt in strijd met de Europese richtlijnen, dient te klagen bij de Maltese autoriteiten. Geen grond bestaat voor het oordeel dat een eventuele strijdigheid niet op andere wijze kan worden opgeheven dan door sluiting van dit tentenkamp.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. E. Steendijk en mr. G. van der Wiel, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.W.J. Sloots, ambtenaar van staat.

De voorzitter
is verhinderd de uitspraak
te ondertekenen.

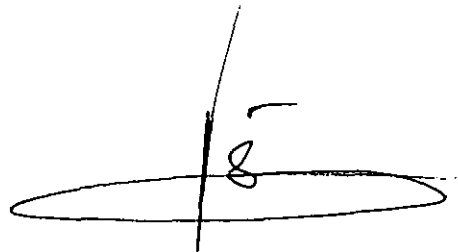
w.g. Sloots
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 2 februari 2012

499.

Verzonden: 2 februari 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser

uitspraak

VOORZIENINGENRECHTER 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch

Sector bestuursrecht

Zaaknummers: AWB 11/26772 (voorlopige voorziening)
AWB 11/26771 (beroep)

Uitspraak van de voorzieningenrechter van 7 oktober 2011

inzake

geboren op
van Libische nationaliteit,
verzoeker,
gemachtigde mr. J.C.A. Koen,

tegen

de minister voor Immigratie en Asiel,
te Den Haag,
verweerder,
gemachtigde mr. D.P.A. van Laarhoven.

Procesverloop

Bij besluit van 17 augustus 2011 heeft verweerder de aanvraag van verzoeker om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen, omdat Malta verantwoordelijk is voor de behandeling daarvan.

Tegen dit besluit heeft verzoeker op 17 augustus 2011 beroep ingesteld, geregistreerd onder zaaknummer AWB 11/26771.

Tevens heeft verzoeker de voorzieningenrechter van deze voorzieningenrechter verzocht om hangende het beroep een voorlopige voorziening te treffen, geregistreerd onder zaaknummer AWB 11/26772.

Het verzoek is behandeld op de zitting van 30 september 2011, waar verzoeker is verschenen in persoon, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

Overwegingen

1. Ingevolge artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) kan, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld, de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

AWB 11/26772 (voorlopige voorziening)

2

AWB 11/26771 (beroep)

2. Ingevolge artikel 8:86, eerste lid, van de Awb kan, indien het verzoek wordt gedaan indien beroep bij de rechtbank is ingesteld en de voorzieningenrechter van oordeel is dat na de zitting, bedoeld in artikel 8:83, eerste lid, van de Awb nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak worden gedaan in de hoofdzaak.

3. De voorzieningenrechter is van oordeel dat de bedoelde situatie zich hier voordoet en zal derhalve onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak.

4. Ingevolge artikel 30, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van deze wet, afgewezen, indien een ander land, partij bij het Vluchtelingenverdrag, ingevolge een verdrag of een dit land en Nederland bindend besluit van een volkenrechtelijke organisatie verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag. In dit geval is van toepassing Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (Vo 343/2003).

5. Op 19 juli 2011 heeft verweerder de autoriteiten van Malta verzocht verzoeker terug te nemen op grond van artikel 16, eerste lid, aanhef en onder c, van Vo 343/2003. Op 21 juli 2011 hebben de Maltese autoriteiten medegedeeld akkoord te gaan met de terugname van verzoeker.

6. Verzoeker heeft zich op het standpunt gesteld dat verweerder het asielverzoek met toepassing van artikel 3, tweede lid, van Vo 343/2003 aan zich had moeten trekken, omdat ten aanzien van Malta niet kan worden uitgegaan van het interstatelijk vertrouwensbeginsel. Verzoeker voert aan dat hij in Malta onder onmenselijke en vernederende omstandigheden verbleef in een tentenkamp. Verzoeker heeft een aantal foto's overgelegd van de slechte opvangfaciliteiten. Verweerder miskent dat Malta niet in staat is de grote toestroom van asielzoekers menswaardige opvang en voorzieningen te verstrekken, wat ook blijkt uit het door verzoeker overgelegde rapporten van Th. Hammarberg van 9 juni 2011 en een rapport van Amnesty International van december 2010. Uit dit rapport blijkt tevens dat verzoeker bij overdracht aan Malta het risico loopt te worden gedetineerd. Bovendien behoort verzoeker, als asielzoeker, tot een groep kwetsbare personen dat niet in staat is zelfstandig een oplossing te zoeken voor de gebrekkige opvang waaraan hij zal worden blootgesteld. Overdracht van verzoeker naar Malta is in strijd met artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) en verweerder dient, op grond van voornoemde bijzondere omstandigheden, gebruik te maken van de inherente afwijkingsbevoegdheid.

7. Ingevolge artikel 3, tweede lid, van Vo 343/2003, voor zover thans van belang, kan, in afwijking van het eerste lid, verweerder een bij hem ingediend asielverzoek van een onderdaan van een derde land behandelen, ook al is hij daartoe op grond van de in deze verordening neergelegde criteria niet verplicht.

8. Volgens paragraaf C3/2.3.6.2 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000), voor zover thans van belang, wordt ten principale op grond van het interstatelijk vertrouwensbeginsel ervan uitgegaan dat de lidstaten van de Europese Unie de verplichtingen uit hoofde van het Vluchtelingenverdrag en artikel 3 van het EVRM naleven,

AWB 11/26772 (voorlopige voorziening)
AWB 11/26771 (beroep)

3

tenzij er concrete aanwijzingen zijn dat het land waaraan de betrokkene wordt overgedragen zijn internationale verplichtingen niet nakomt. Indien er concrete aanwijzingen bestaan dat de verantwoordelijke lidstaat zijn internationale verplichtingen niet nakomt, bestaat de mogelijkheid voor Nederland om het asielerzoek aan zich te trekken op basis van artikel 3, tweede lid, van Vo 343/2003. Het ligt op de weg van de asielzoeker om aannemelijk te maken dat zich in zijn zaak feiten en omstandigheden voordoen op basis waarvan de presumptie van eerbiediging door verdragspartijen van het Vluchtelingenverdrag en artikel 3 van het EVRM wordt weerlegd.

9. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter heeft verweerder zich op het standpunt kunnen stellen dat verzoeker hierin niet is geslaagd. De voorzieningenrechter overweegt dat in hetgeen verzoeker heeft aangevoerd geen concrete aanknopingspunten kunnen worden gevonden voor twijfel omtrent de vraag of Malta zijn verplichtingen jegens verzoeker zal naleven. Verzoeker heeft zijn verklaringen in dit verband onvoldoende onderbouwd, terwijl voorts niet gebleken is van het onthouden van enig vorm van hulp door de Maltese autoriteiten. Het rapport van Hammarberg betreft de (procedures rondom) de ontvangst/ binnenkomst van migranten (met inbegrip van asielzoekers) in Malta, de toegang tot internationale bescherming en het toekomstperspectief van migranten in Malta. Het rapport biedt onvoldoende concrete aanknopingspunten voor de stelling dat in het specifieke geval van verzoeker sprake is van een schending van artikel 3 van het EVRM. Hetzelfde geldt voor het rapport van Amnesty International. Indien verzoeker van mening is dat Malta in strijd handelt met de Europese richtlijnen, overweegt de voorzieningenrechter dat verzoeker hieromtrent dient te klagen bij de Maltese autoriteiten. Niet gebleken is dat hiertoe voor verzoeker geen mogelijkheid zou bestaan, dan wel dat in Malta in het algemeen geen effectieve rechtsmiddelen tegen een mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM kunnen worden aangewend.

10. Volgens onderdeel C3/2.3.6.4 van de Vo 2000 kan de lidstaat, indien de vreemdeling op basis van bijzondere, individuele omstandigheden aannemelijk maakt dat het overdragen van de vreemdeling aan de verantwoordelijke lidstaat van een onevenredige hardheid getuigt, ook in dergelijke individuele gevallen gebruik maken van de bevoegdheid van artikel 3, tweede lid, van Vo 343/2003.

11. Verzoeker is daarin niet geslaagd. Verzoeker verwijst naar een tweetal rapporten waarin de algemene opvang- en asielsituatie in Malta wordt geschetst. Deze rapporten zijn niet toegespitst op de situatie van verzoeker en betreffen daarmee geen bijzonder samenstel van factoren zoals bedoeld in voornoemd beleid.

12. Voor zover verzoeker zich beroept op een mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM in Libië, kan dit evenmin slagen. Dit betreft immers een inhoudelijk oordeel van het asielerzoek. Daarvoor is Malta verantwoordelijk.

13. Gelet op het voorgaande kan het besluit van verweerder om geen toepassing te geven aan artikel 3, tweede lid, van Vo 343/2003 en artikel 4:84 van Algemene wet bestuursrecht de toets in rechte doorstaan.

14. Het beroep zal mitsdien ongegrond worden verklaard. De voorzieningenrechter ziet geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

15. Beslist wordt als volgt.

AWB 11/26772 (voorlopige voorziening)
AWB 11/26771 (beroep)

4

Bestissing

De voorzieningenrechter,

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst af het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening.

Aldus gedaan door mr. R.J.A. Schaaf als voorzieningenrechter in tegenwoordigheid van W.S. Hooijmans-Gottschalk als griffier en in het openbaar uitgesproken op 7 oktober 2011.

Partijen kunnen tegen deze uitspraak, voor zover daarin op het beroep is beslist, hoger beroep instellen bij:

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA Den Haag

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt één week na verzending van de uitspraak door de griffier. Artikel 85 van de Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:5 van de Awb bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Afschriften verzonden:

11 OKT. 2011

Advocatenkantoor Koen

mr. J.C.A. Koen
Boulevard 142
4701 EZ ROOSENDAAL

tel.: ++ 31 - (0)165 - 599 591
fax: ++ 31 - (0)165 - 599 447
e-mail: info@advocatenkantoorcoen.nl

www.advocatenkantoorcoen.nl

*familie recht: mediation, (samen) scheiden, alimentatiegeschillen
vreemdelingenrecht: verblijfsvergunningen, visa en asiel*

Afdeling Bestuursrechtspraak Raad van State
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Per telefax: (070) 365 13 80 (023)

Roosendaal, 18 oktober 2011
Ref.nr.: 11.1612/JK/11-00151661
Inzake: / Staat - hoger beroep
Uw kenmerk: NZ

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
18 OKT. 2011	
ZAAKNR.	20111099
AAN:	V4
BEHANDELD; DD:	PAR: -4*

Geachte heer/mevrouw,

Ondergetekende, mr. J.C.A. Koen, advocaat, kantoorhoudende te Roosendaal aan de Boulevard 142, verklaart bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn tot het instellen van hoger beroep tegen na te noemen uitspraak bij uw afdeling door

, vnr. (hierna ook te noemen: "appellant"),

nationaliteit: Libische,
wonende te Heerlen, AZC Heerlen aan de Imstenrade 6.

Appellant kiest te dezer zake uitdrukkelijk domicilie ten kantore van voornoemde gevolmachtigde aan de Boulevard 142 te Roosendaal.

Middels deze stel ik in de hoedanigheid van bepaaldelijk gevolmachtigde als hiervoor gemeld, namens appellant hoger beroep in tegen de beslissing van de rechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te 's Hertogenbosch, op 7 oktober 2011 gegeven onder nummer AWB 11/26771, in de zaak van appellant als eiser en de minister voor immigratie en asiel te 's Gravenhage als verweerder. De beslissing is door de griffier verzonden op 11 oktober 2011.

Een kopie van de bestreden beslissing is bijgevoegd.

Advocatenkantoor Koen

Beroepsgrond

1. Grond

Ten onrechte heeft de rechtbank in r.o. 8 en 9. overwogen dat verweerder zich op het standpunt heeft kunnen stellen dat verzoeker er niet in is geslaagd aannemelijk te maken dat zich in zijn zaak feiten en omstandigheden voordoen op basis waarvan de presumptie van eerbiediging door verdragspartijen (in casu Malta) van artikel 3 EVRM wordt weerlegd.

1.1. Toelichting

De rechtbank heeft miskent dat appelland voldoende concrete aanwijzingen heeft aangedragen om bovenvermelde presumptie te weerleggen.

Immers: appelland heeft verklaard op Malta gehuisvest te zijn geweest in het tentenkamp genaamd 'Hal Far Tent Village'. Appelland heeft in de gronden van het verzoek tot het treffen van voorlopige voorzieningen verwezen naar de bij de processtukken gevoegde rapportage van Hammarberg, waarin vermeld staat, dat de leefomstandigheden voor asielzoekers in Malta in de opvang in het algemeen en in het genoemde tentenkamp in het bijzonder, zeer slecht zijn. Ter zitting heeft de gemachtigde nog op de conclusie van Hammarberg op bladzijde 24 van de rapportage gewezen, dat het tentenkamp gesloten zou dienen te worden, terwijl Malta in reactie daarop heeft gesteld niet bij machte te zijn en niet van plan te zijn het tentenkamp te sluiten.

Voorts heeft de rechtbank miskent dat appelland als asielzoeker in een kwetsbare positie verkeert, terwijl de verwijzing door de rechtbank naar de mogelijkheid van een voorliggende Maltezer klachtprocedure en internationale klachtprocedures een illusoire optie is. Malta heeft immers in reactie op de conclusie van Hammarberg gesteld niets te kunnen veranderen aan de onmenselijke opvang van asielzoekers. Het indienen van een klacht zal Malta's standpunt en onvermogen tot verandering niet kunnen doen veranderen.

Reden waarom

U wordt verzocht het hoger beroep gegrond te verklaren met vernietiging van de bestreden uitspraak van de rechtbank.

Hoogachtend,

J.C.A. Koen